

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XVII.

V Celovcu, 20. novembra 1898.

Štev. 32.

Državni zbor.

(Izvirno poročilo iz Dunaja.)

Začetkom 13. seje, dné 25. oktobra so ministri predsednik, trgovinski in železniški ministri odgovarjali na raznovrstne interpelacije. Najzanimivejši je bil odgovor grofa Thuna

o kužni nevarnosti na Dunaju.

Lani so namreč nekateri zdravniki na državne stroške odpotovali v vzhodno Indijo, da bi preiskovali tam razsajajočo kužno bolezen, tako imenovane kužne bacile, to je glivice, ki povzročujejo črno smrt. Takih glivic so prinesli zdravniki seboj na Dunaj ter so jih umetno redili. Po neprevidnosti je prišel sluga Bariš v dunajski bolnišnici s temi glivicami v dotiko; kuga se ga prime in Bariš umrje. Tudi zdravnik dr. Müller, ki je prinesel bacile iz Indije na Dunaj in je ozdravljaval okuženega Bariša, je umrl za kugo. Okužila se je tudi 22 let stara strežnica Albina Peha, ki je tudi pred kratkem umrla. Dunajčani so bili vsled te nesreče zelo prestrašeni. Tuji so kar pobegnili iz mesta, gostilne so se izpraznile, obrtniki, trgovci in rokodelci so trpeli velikansko škodo. Dunajski krščanski socijalisti so torej interpelirali (vprašali) vlado, zakaj trpi, da se po zdravnikih kužne glivice raznašajo in zakaj ne skrbi, da se popravijo nedostatk v občni bolnišnici. V današnji seji je grof Thun na to vprašanje odgovoril. Razložil je vse podrobnosti nesrečnega slučaja in zagotavljal, da ni nikake nevarnosti, ker se je preskrbelo vse potrebno, da se huda bolezen zaduši. Cela zbornica je želela, naj se prevažna zadeva pojasni na vse strani, zato je predlogu dunajskega posl. Gregorica soglasno pritrdila, da se ima o ministrovem odgovoru razpravljati v prihodnji seji.

To se je zgodilo v 14. seji dné 27. oktobra. Ves božji dan do poznega mraka se je sukala vsa razprava le o kugi. Oglašenih je bilo kar 33 govornikov. Naučni minister grof Bylandt in vladni zastopnik dr. Kusy sta zagovarjala načelo, da je treba takih znanstvenih puskusanj, ki so človeškemu rodu v prid. Dokazovala sta, da je velika sreča za celo človeštvo, da so zdravniki zasledili kužne glivice, katere sedaj znanstveno preiskujejo, da bode po umetnem cepljenju mogoče zatreti ali vsaj omejiti grozno kugo. Zastopniki dunajskega mesta, poslanci: Gregorig, Schneider, Steiner in Vrabeč

so ostro napadali židovske zdravnike, ki jih vse mrgoli v občni bolnišnici, pojasnili in razkrili so nelepe razmere v dunajskih zdraviliščih ter zahtevali od vlade, naj prej ko mogoče popravi, kar so v tem oziru prejšnje vlade zamudile ali opustile. Do kakšnega sklepa ni prišlo; vlada je storila vse, kar je v teh okoliščinah storiti mogla, da se je bolezen omejila in uničila.

Wolfova nemška omika.

V isti seji je bila na vrsti tudi izvolitev 12 članov za državno sodišče, ki ima med drugimi važnimi opravili tudi razsoditi v ministerskih obtožbah. O možeh, ki so kot veščaki v pravosodju na glasu in za državni sodni dvor sposobni, se dogovarjajo načelniki posameznih klubov, po dogovoru se zapišejo volilni lističi in se potem poslancem razdelijo. Tako se je ravvalo tudi tokrat. A poslancu Wolfu, ki je danes jako slabe volje prišel v zbornico, takšno postopanje ni bilo všeč. Ko zagleda pisano glasovnico na svojem mestu, loti se ga nevolja, kakor purana, če zagleda rdeči trak. Wolf se grozno huduje, razsaja in bije z rokama na vse strani. Predsednik ga zopet in zopet vpraša, kaj hoče. Nato se Wolf kriče pritožuje, da se te vrste volitve zelo malomarno izvršujejo, ker dobijo poslanci na listkih že napisane kandidate, pri katerih določitvi se pa ozira le na večje klube. On predlaga, da se seja za dve uri pretrga, da bode tudi zastopnikom manjših skupin mogoče o tem z drugimi se pogovarjati. Predsednik ga mirno pouči, da tega predloga ne more dati na glasovanje, ker je proti pravilnemu redu. Wolf se dalje prička s predsednikom, ga psuje ter mu togotno zakliče: Vi ste nesramnež! — kar vzbuja nepopisno ogorčenost po vsej zbornici. Wolf, katerega predsednik noče dalje poslušati, šepa razjarjen proti svojemu sedežu, sreča na potu slugo, ki je pobiral glasovnice, strga mu posodo iz rok in jo vrže na tla. Od vseh strani kličejo Wolfu: Pfej! Sram vas bodi! Temu novemu in nesramnemu nastopu olikanega (!) velikonemškega junaka je sledila zgoraj omenjena razprava o kugi.

Razprtija med nemškimi strankami.

Pod pretvezo, da je vsled jezikovnih naredeb nemštvo v Avstriji v nevarnosti, so dosedaj nemški levičarji složno in združeno postopali v boju zoper Thunovo vlado in zoper slovansko desnico. Pristaši

nemške ljudske stranke (41 članov) pod vodstvom Kaiser-ja in dr. Steinwender-ja, nemške napredne stranke (35 članov) pod vodstvom dr. Grossa in dr. Funke-ta, liberalnega veleposestva pod vodstvom grofa Stürgh-a in Schwegl-a (28 članov), krščanskih socijalistov (27 članov) pod vodstvom dr. Luegerja, svobodne nemške zveze (12 članov) pod vodstvom Mauthner-ja in 6 Schönererijancev — vsi so se združili v tako imenovano: deutsche Gemeinbürgerschaft, t. j. v vzajemno, celokupno nemško zavezo z namenom, grofa Thuna prisiliti, da prekličé jezikovne naredbé, da Nemcem pripomaga do prevlade ali pa naj odstopi in naredi prostor nemško-liberalnemu ministerstvu. Kar čez noč pa se je dné 26. oktobra prisiljena nemška zaveza razdrla. Kako je prišlo do razprtije? Tako-le: Odsek, ki je imel preresetavati vladne predloge o Oggerski pogodbi, je dné 26. oktobra končal splošno razpravo. Dr. Gross, vodja nemških liberalcev, je predlagal, naj vlada nadaljuje obravnave z Ogrri in predloži nove pogodbene načrte. Odsek za pogodbo šteje 48 udov, od teh pripada 28 desnici, 20 pa je levičarjev. V tej prevažni seji je manjkalo 13 desničarjev, levičarji so bili vsi navzoči in so imeli večino. Ko bi bili vsi levičarji glasovali proti pogodbi, bil bi obveljal dr. Gross-ov predlog in pogodba bi bila odklonjena. A pripetilo se je pri glasovanju, česar nikdo ni pričakoval. Zastopniki liberalnih veleposestnikov in proste nemške zveze in Italijanov, skupaj 7 levičarjev, je potegnilo z desnico. Predlog dr. Grossa je bil zavržen in sklenilo se je z 31 proti 11 glasom, naj se prične podrobna razprava o vladnih predlogih in naj se izvolijo v ta namen trije pododseki, prvi za carinsko in trgovinsko nagodbo, drugi za bankine zadeve, tretji za užitninske davke —, kar se je tudi zgodilo. Ker je torej 5 nemških levičarjev glasovalo zoper svoje zaveznike in za vlado, navstal je velik nemir in nered v celem nemškem taboru. Toliko hvalisana nemška vzajemnost ali celokupnost je šla rakom žvižgat, levičarska zaveza je razdrta. Na predlog dr. Lemischa in dr. Silvestra je prva izstopila iz zaveze nemška ljudska stranka, za narodovci so pobrali šila in kopita antisemitije in nemški naprednjaki; vsi pa so si seveda pri ločitvi dali besedo, da bodo v nemško-narodnih zadevah vsikdar skupno in složno postopali.

Podlistek.

Očetove besede.

(Spisal Bogdan.)

Oče je ležal na smrtni postelji. Pokliče sina in mu reče: „Na tri stvari bi te še rad opomnil, predno umrjem. Prvič: Ne verjemi vsakomur na besedo! Drugič: Svoji ženi ne povej vsega; skrivnosti ohrani za se! Tretjič: Tistega imej za pravega prijatelja, ki se je v hudi stiski pokazal kot zvestega tovariša!“

Kmalu po očetovi smrti poprosi našega znanca sosed, naj mu posodi kobilo, da se ž njo popelje k zdravniku. „Ne morem, kobila je breja“, odvrne mladi gospodar.

„Ne bom ti je pokvaril, ne, — vozil bom počasi,“ reče sosed. Naš znanec se sicer spomni očetovega opomina: „Ne verjemi vsakomur na besedo!“ — vendar usliši po dolgem obotavljanju prošnjo svojega sosedu. Toda komaj je imel ta kobilo v svojih rokah, gonil jo je, da je bila vsa bela od pen in da je teklo od nje. Čez nekaj dnij je izvrgla, mesto da bi bila podarila kmetiču lepega žrebička.

„No“, reče mladi gospodar, „prvi opomin očetov sem že premalo poslušal — v svojo škodo!“

Nekega dné sedi prav žalosten pred hišo, kakor da bi ga mučne misli vznemirjale. Tu pristopi k njemu njegova žena in ga ljubeznjivo popraša: „Dragi mož, kaj te pa teži, da si tako zamišljen in pobit?“

„Jaz bi ti že povedal, ko bi znala — molčati!“ odvrne mož in jo ostro pogleda.

„I, seveda bom tiho kakor grob! Kaj dvomiš! Komu neki naj razodenem skrivnost? Kar povej brez skrbi!“

„Oh, veš, ljuba žena, nekaj strašnega se mi je prigodilo. Kar izreči ne morem: — nekoga sem — zaklal!“

„Ježeš, ježeš!“ vikne žena, — „kaj si pa mislil, za božjo voljo! Oh, Bog se me usmili!“

„Le tiho bodi, pa poslušaj: Zakopal sem truplo globoko notri v gnoj. Kdo je bo tam iskal!“

Ženo je sicer pretresla strašna misel, da je njen mož morilec, vendar se je kolikor toliko potolažila. Dva dni je molčala in ni omenila nobene besede nikomur. Tretji dan pa jo je srbel jeziček že tako, da ni mogla več strpeti. Srečala je sosedo na dvorišču in se zaplela ž njo v pogovor. Nekaj časa ste klepetali, potem pa sta začeli šepetati in stikati svoji modri glavici. — „Ti, jaz bi ti nekaj zaupala, ko bi ti znala za se ohraniti — pa ti boš gotovo povedala svoji klepetavi dekli, s katero ste taki zaupni prijateljici!“

„Zefi? — beži, beži! Preveč sitnosti in neprilik mi je že napravila, kakor da bi ji še kako skrivnost razodela,“ odvrne važno sosedu.

„Saj ti rada povem, — pa, oh, težko mi je vendar. Mož mi je zabičaval, naj ne zinem nikomur besedice.“

„Mož?“ zakrohota se sosedu. „Seveda, ti si pokorjena služkinja svojega zlatega možica! Ha, ha! Ti menda še tega ne veš, da so vsi možje enaki in da moramo me žene iskati razvedrila in

tolazbe druga pri drugi; pri možeh ne najdemo vsega tega.“

Kaj je lahkovernejše, kakor žensko srce? Treba je le nekaj lepih, žensko domišljavost, gizdavost, samoljubnost božajočih besed in naj si so še tako puhle — že je njeno srce omamljeno, pridobljeno. Tu ni treba učenih razprav, podprtih z dokazi. Publicam verjame kakor sv. pismu.

„Prav imaš“, odvrne mlada kmetica, „same si moramo pomagati, da si olajšamo težko breme življenja. Torej le poslušaj!“ — Na dolgo in široko je pripovedovala svoji „zaupni prijateljici“, kaj ji je mož razodel, pristavila še kot dodatek svoje domišljije, da je zapazila na moževi suknji krvave madeže, da je vsled tega skoro omedlela in da se še sedaj vsa strese, kedar se spomni tistega dné.

Soseda je stala tisti večer nenavadno dolgo z dekle v kuhinji. Klepetali ste, sklepali roke, zvižali oči in niste se mogli dovolj načuditi in zgroziti, da je svet tako hudoben. — — — — —

Še tisti teden pride iz mesta sodnijska komisija in ž njo birič, katerega je naš kmetič nebrojokrat dobro napasel in napojil, tako, da je hvaležni birič s kmetičem celo bratovščino pil.

„Torej vi ste tisti —!“ zareži preiskovalni sodnik na kmetiča.

„E, gospod, saj sem pošten človek, saj me pozna gospod birič; ž njim sva si prav dobra.“

„Kaj? — midva dobra!“ zakriči birič in strese reveža, „le hitro pokaži, kam si zakopal truplo!“

„Kako so se uresničile očetove besede,“ pravi mladi gospodar sam pri sebi. „Kobila izvrgla, žena izklepetala in mi sodnijo na glavo nakopala, birič me pa niti poznati noče.“

➡ Zahtevajte po vseh gostilnah „Mir“! ➡

„Resnica o Rožeku.“

Pod tem naslovom priobčile so „Freie Stimmen“ interpelacijo poslanca Ghona in tovarišev radi znane obravnave v Rožeku. Ta interpelacija, ki je imela samo namen, izpodbiti interpelacijo g. poslanca Einspielerja, kaže oholost in nezasišano predrznost naših nacionalcev v pravi luči. Ta ošabna gospôda čuti, da bode odločen nastop slovenskega odvetnika v Rožeku za uradovanje pri koroških slovenskih sodnijah postal osodepoln. Ta gospoda vidi, da se je staremu nemškutarskemu uradnemu „šimelju“ prizadjal smrtni udarec, da se bode pri ustnih razpravah po rožeškem vzgledu po celi slovenski koroški zahtevalo slovensko obravnavanje, in da se bo vsled tega cela vrsta sodnih uradnikov, ki so svoj čas pri kompetencah zatrjevali zmožnost slovenskega jezika, toda ga dejanski ne znajo, morala umakniti slovenskim uradnikom.

Poper, ki ga jim je g. dr. Brejc v Rožeku dal pod nos, jih je radi tega kaj neprijetno posegetal in radi tega so začele — kihati vse nacionalne trobente. Ker stvarnega ne morejo nič ugovarjati, zatekavajo se v osebo g. dr. Brejca, ter ga nesramno obrekujejo. Očitajo mu, da je samo slovensko govoreč izzival (tem prismojenim zagrizencem je slovenska govornica sama po sebi že „izzivanje“!), da se notarju Rabiču ni predstavil (kje pa je zapisano, da se mora Slovenec vedno Nemcu preje predstaviti, kakor Nemec Slovencu?); da se je sploh čez vse meje arogantno obnašal itd., na take budalosti nam ni odgovarjati, ker bi sami postali smešni, če bi se s takimi otročarijami preveč bavili. Tudi ne odgovarjamo na razne druge laži, ki so v tej Ghonovi interpelaciji nakopičene. Kakor smo izvedeli, se je o tej zadevi vložila posebna pritožba direktno pri justičnemu ministru dr. Ruberju in tisti pritožbi je priloženo tudi od dr. Brejca podpisano poročilo o rožeški razpravi. Tisto poročilo, za katerega resničnost je porok podpis dr. Brejca, se popolnoma strinja z navedbami Einspielerjeve interpelacije in ministerstvo bo torej že vedelo, komu ima verjeti.

Z zadovoljstvom pa konstatujemo Ghonovo priznanje, 1. da rožeški sodnik gosp. Janez Pirker še nikdar ni nobenega slovenskega zapisnika diktiral, 2. da pismene slovensščine sploh ne zna (kaka je njegova ustna slovensčina, si potemtakem vsak lahko misli!) in 3. da ima v slovenskem uradovanju sploh premalo vaje, tako da je nevarnost, da se kaj družega zapiše, kakor je stranka hotela povedati.

G. dr. Ruber! vzemite to zlato priznanje v vednost in Vaše ravnilo! Sedaj nam boste menda vendar verjeli, da so naše razmere hujše nego v kakem turškem pašaliku in da naše pravosodje, vzlasti odkar se razprave vršé ustmeno, ne more biti primerno, dokler ne dobimo zares slovensčine zmožnih uradnikov; potem g. minister se ne bo treba več bati, da bi se v protokoliranju strankinih izjav zgodila kaka — „pomota!“

„Kam si zakopal?“ zakriči birič iznova nad-nj in ga dregne pod rebra.

„V gnojnico, gospodje, v gnojnico“ se oglasi sosed, vsa srečna, da je tudi ona pripomogla, da se stvar tako zanimivo razvija.

Začnô kopati. Globoko notri v gnoju najdejo zaklanega — kozla!

„Kaj je to, ali se mislite norčevati iz nas!“ zakriči kakor divji preiskovalni sodnik, rudeč kakor kuhan rak; „uklenite ga“, veli biriču.

„Prosim, gospod sodnik, jaz sem popolnoma nedolžen. Kozel mi je obolel in ker sem se bal, da je bolezen nalezljiva, sem ga zaklal. Vsega je kriva ženska klepetavost.“ Na to pové vso zgodovino čudnega dogodka.

Udje komisije niso vedeli, ali bi se jezili, ali smejali. Odšli so. Kmetič pa je premišljeval, kako hitro je izkusil resničnost očetovih besed.

Modri izreki.

Kdor hoče delo dokončati, mora začeti in ne odlagati. — Kdor je visoko, pazi naj, da ne pride nizko zopet nazaj. — Kdor je ljubosumen, je največkrat tudi neumen. — Kdor hoče v blagostanju živeti, tudi male reči ne sme prezreti. — Kar je graje vredno, ti ne hvali, da te ne bodo hinavca zvali. — Kjer se pripravata dva, tam tretji dobiček ima. — Kjer jeza in prepir kraljuje, tam mir in sreča stanuje. — Kjer pri začetku resne volje ni, se delo vsikdar pokazi. — Komur manjka volje delo pričeti, ne sme upati srečo imeti. — Lažje je vse studence zamašiti, kakor ljudem zabraniti govoriti.

Jubilejno leto pa družba sv. Cirila in Metoda.

Z radostnim pričakovanjem so nastopili národi širne Avstrije leto 1898. In med temi národi gotovo Slovenci nismo bili zadnji, ki smo se srčno veselili petdesetletnice cesarovanja našega presvitlega vladarja in dobrega očeta Frana Josipa I.

Dasi nam je bilo vsem znano, da milosrčni vladar tudi ob tako izvanredni priliki odklanja vse hrupne in potratne veselice, želeč, naj bi se le z dobrimi deli in obče-koristnimi ustanovami proslavljaj njegov jubilej, vendar bi z drugimi avstrijskimi národi vred tudi Slovenci ne bili mogli v svojih sreih prikivati iskrene radosti povodom veselice petdesetletnice ljubljene zlatovladarja, ampak bi jej bili dajali duška v raznih veselicah in slavnostih, — ko bi ne bila, kakor strela z jasnega neba, neizrekljivo tragična smrt presvitle, srčnooblage cesarice Elizabete spremenila splošnega veselja hipoma v še bolj splošno, vsa srca pretrešujoče žalovanje.

Izgubivši ljubeznjivo mater — cesarico Elizabeto — pa se národi mogočne Avstrije s podvojeno ljubeznjivo oklepamo očetovskega srca toliko skušanega, a nikdar ne omahujočega cesarja Frana Josipa.

Njegov zlati jubilej moramo dostojno proslaviti, tako nam veleva verno in zvesto avstrijsko srce, — a mesto veselice naj v teh okoliščinah poleg cerkvenih slavnostij zavzemajo patrijotična dobra dela.

In kako naj to izvršimo Slovenci? Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, ustanovljena v ta namen, da podpira in pospešuje slovensko šolstvo na katoliško-národni podlagi, smatra za svojo bistveno in velevažno zalogo tudi gojitev iskrenega in pristno-avstrijskega domoljubja. Zato si usoja njen glavni odbor:

1. Nasvetovati vsem podružnicam, da oskrbe vsaka v svojem okraju začetkom meseca decembra tega leta sveto mašo za presvitlega cesarja Frana Josipa I., pri kateri naj bi se družbini udje in drugi verniki spominjali tudi rajne cesarice Elizabete.

2. Želi isti glavni odbor, da vse podružnice do konca jubilejnega leta mesto zabavnih shodov in veselice nabirajo jubilejnih darov za družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani in kupujejo njenih tem namenom izdanih slavnostnih knjižic.

Nabiranje darov se vidi sicer na prvi pogled samopridno, a v resnici bi bilo nad vse patrijotično dobro delo.

Bilo bi dobro delo, ker se v družbinih zavodih vzgaja in podpira večinoma ubožna in zapuščena slovenska deca, ki se otima ne le potujčevanju, ampak tudi npravemu propadanju s tem, da jo družba vsprejema v svoje zavode, da jo poučuje in vzgaja v katoliško-národnem duhu, in da jo gmotno podpira z obleko, učili in v mnogih slučajih tudi z najpotrebnejšo hrano. — Srce krvavi glavnemu odboru družbe sv. Cirila in Metoda, ker mora skoraj v vsaki vodstveni seji zaradi pomankanja potrebnih sredstev neugodno rešiti mnogo nujnih prošenj za podporo.

Vsak dar za družbo sv. Cirila Metoda je pa tudi zelo patrijotično delo. Kogar z dobro vzgojo rešimo npravnega propada, tega rešimo omikani in koristno delujoči človeški družbi, in s tem zabranjujemo, da se ne množi število anarhistov in drugih državni nevarnih ter vsakemu pravemu domoljubju škodljivih nezadovoljnejev. Kogar obvarujemo, da ne postane národni odpadnik, tega smo morda uprav s tem obvarovali, da ne postane neznačajnik in izdajica tudi v mnogem drugem oziru. Značajni in rodoljubni Slovenci pa so bili in bodo vsikdar zlasti ob južni meji naše države najboljša opora mile nam Avstrije in najzvestejša ter najtrdnjejša bramba proti vsem sovražnim nakanam.

Mislimo, da nam ni treba obširneje utemeljevati poziva za nabiranje jubilejnih darov v prid družbi sv. Cirila in Metoda. Pripomnimo le, da je imela družba zadnji čas precej manj dohodkov, kot druga leta zlasti zato, ker je splošno žalovanje in pijeteta zahtevala, da se opusté vse — tudi že napovedane veselice, ki so druga leta donašale družbi lepih dohodkov. Ta izguba se lahko obilno nadomesti z jubilejnimi darovi, ako se nakloni družbi tudi to, kar bi bile veselice stale.

Družba sv. Cirila in Metoda goji zlasti jedno željo, da bi mogla z jubilejnimi darovi poplačati še precej obilni dolg, katerega je morala narediti, da je pod lastno streho spravila tako potrebno — jedino slovensko ljudsko šolo v Trstu, in da je postavila lepo „Národno šolo“ v Velikovecu, na katero se smemo Slovenci s ponosom ozirati. Ta dolg kakor móra teži družbo in je vzrok, da moramo na boljše čase vračati vse — tudi najbolj opravičene želje in prošnje za kakoršno koli razširjanje družbinega delokroga.

Še nekoliko o tem, kako naj bi se nabirali jubilejni darovi. Umestno bo, ako vsa podružnična

načelnštva ob tej priliki skličejo svoje redne letne zборе, ali pa prekoredne, kjer so se redni za letos že vršili. Tu naj svoje ude, in po teh tudi neude, s primernimi domoljubnimi govori navdušujejo za to, da poleg rednih letnih doneskov darujejo še izvanreden, če tudi le majhen jubilejni dar. Marsikaterega domoljuba, ki še ni ud naše družbe, bo morda mogoče ob tej priliki pridobiti, da pristopi k jedni ali drugi podružnici, ako ne kot ustanovnik z jedenkratnim doneskom 10 gld. ali kot letnik z 1 gld. na leto, pa vsaj kot podpornik z letnim doneskom 10 kr. Poslednji znesek bodo gotovo radi darovali prav mnogi izmed priprostega národa, ako jim zavedni rodoljubi na primeren način pojasnijo lep in blag namen, česar jih vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda uljudno prosi. Pokrovitelj, ki so vplačali jedenkrat za vselej vsaj 100 gld., ima družba sv. Cirila in Metoda že lepo število, 238. Vendar upa vodstvo, da izvanredna prilika cesarskega jubileja navduši tudi za tak domoljubni dar še marsikaterega odličnega rodoljuba, kateremu to dopuščajo njegove gmotne razmere.

Ganimo se, dragi rojaki! Naj se ob tej priliki poživi, naj mogočno vsplamti duh, ki vodi družbo sv. Cirila in Metoda. Obnovimo in razširimo v vse kroge gorečnost in navdušenost za mili naš národ, za dobro, nadarjeno, a ubogo slovensko mladino, katera je v toliko krajih v nevarnosti, da se nam odtuji in pogubi.

Leto za letom čujemo na velikih skupščinah družbe sv. Cirila in Metoda obupni klic odposlancev slovenskega národa iz tužne Koroške, lepe Štajerske in za vso Avstrijo tako važnega Primorja: „Morituri vos salutanti!“ (Umirajoči Vas pozdravljajo!) Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda dobro pozna težki in skrajno nevarni položaj obmejnih Slovencev. A ono vstrajnosti ni izgubilo in noče obupovati. Dokler se borimo, dokler delamo za dobro stvar, za vzvišene ideje, — ne umiramo še, ampak živimo. Pomagajmo si sami, in Bog nam bode pomagal. Le pogumno in složno naprej!

Vse za vero, cesarja in domovino!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Dopisi prijateljev.

Kronski darovi za velikovsko šolo. V „Miru“ štev. 3., 7., 11., 15., 20., 26., 28. in 30. l. 1898. izkazani zneski v skupni svóti 910 kron 2 beliča odposlani so bil dné 29. oktobra t. l. v korist velikovske šole družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — Preč. gosp. Franc Treiber, župnik v St. Rupertu pri Velikovecu, poslal nam je 40 kron kot obljubljeni prispevek za velikovsko šolo za l. 1897 in 1898. — Povodom poroke č. g. Jož. Sajovica z Miciko Sajovic, rojeno Muri, se je nabralo za velikovsko šolo 32 kron in 16 beličev. — Pod geslom „kedar se dva pripravata, veseli se tretji“ 1 krono 20 beličev. — Preč. g. župnik J. P. na Koroškem 40 kron kot obljubljeni prispevek za velikovsko šolo za l. 1897 in 1898. — Slovensko omizje pri „Brunnerju“ v Beljaku 10 kron. — Na ženitnini celovškega rodoljuba nabrala čast. gospa Anica dr. Krautova 30 kron. — Janez Millonig, p. d. Koren, v Zahomcu, je nabral povodom imenadana č. g. župnika na Vratih za velikovsko šolo 22 kron, in sicer so darovali gg.: dež. posl. Gregor Einspieler, Martin Krejčí, Val. Kraut, Matija Kues, Franc Bergman, Franc Havlíček, Janez Warmut, Vojteh Krejčí, Jožef Svaton, Matevž Riepl, Janes Millonig vsak po 2 kroni. — Vkup 175 kron 36 beličev. — Živelí nasledniki!

Iz Velikovca. (O „Národni šoli“.) Dnó 4. t. m. se je na naši „Národni šoli“ z navadno božjo službo začelo tretje šolsko leto. Vkljub strastni agitaciji od nasprotne strani, o kateri bomo pa svoječasno še prav jasno besedo spregovorili, se je število otrok zopet prav zdatno povišalo. Z velikim zadoščenjem moramo povdarjati, da so sobno naši vrli St. Rupertski kmetje nam zvesti ostali, zakaj niti eden ni odstopil, sploh se je nasprotnikom posrečilo le 4 otroke nam izpuliti, nasprotno pa je iz mestne šole 7 otrok v našo šolo prestopilo. Na novo se je oglasilo blizo 50 otrok, tako da imamo zdaj že 150 otrok; od teh jih je 70 v prvem in 80 v drugem razredu; po spolu je 43 dečkov in 107 deklic. Dobili smo za prvi razred tudi novo učiteljico. Na mesto dosedanje učiteljice č. sestre-novinke Marije Ulage, ki je bila v materno hišo nazaj poklicana in dnó 15. avgusta t. l. v pravo sestro z imenom sestra Jeronima preoblečena, prišla je semkaj kot učiteljica č. sestra Anastazija Kopitar, rojena v Repnjah na Kranjskem in stričnica slavnega slovenskega učenjaka dr. Jerneja Kopitarja. Poseben napredek kaže letos internat ali vzgojišče za deklice. Na naše oglasilo v „Miru“-u se je namreč ednajst deklic iz vseh štirih slovenskih dežel oglasilo tako da je ves slovenski národ v našem internatu zastopan. Opravičeno upanje imamo, da se bode v prihodnjem letu toliko deklic oglasilo, da bodo vsi prostori vzgojišča napolnjeni. Tako naša „Národna šola“ popolnoma izpolnjuje nade, ki so se v njo stavile. Kmečki otroci, jedro slovenskega národa, se tukaj ne samo poučujejo, ampak tudi versko-národno vzgojujejo, naj tedaj slovenski rodoljubi ne zabijo prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda in posebno letos v proslavo petdesetletnega vladanja našega presvitlega cesarja njej pridejo na pomoč z jubilejnimi darovi!

Iz Medgorja. (Zborovanje), katero je naša podružnica Ciril-Metodove družbe v nedeljo dné 30. oktobra pri Martincu priredila, se je nepričakovano dobro obneslo. Zbralo se je bilo do 200 poslušalcev, čeravno iz Podgrada nobenega ni bilo, menda zato, ker se tam vse hlače tresejo pred podgraškim „bogom“. Pa tudi iz radiške fare smo več zborovalcev pričakovali, kakor jih je prišlo. Tembolj smo se pa mi dobro poučili o potrebi verske in narodne šole. G. Rozman iz Celovca nas je v lepem, temeljitem govoru poučil, kakšna je sedanja šola, in kakšna bi morala biti. Najtoraj zahtevamo versko-narodno šolo. — Č. gosp. Vidovic iz Radiš je v jako šaljivi obliki, kot nemški „hajl“—ovec kazal delovanje nasprotnikov. Omeniti moramo še, da je načelnik podružnice, spoštovani oče Mucl, prav po domače pozdravil mnogoštevilne zborovalce in v kratkih potezah slikal žalostne razmere koroških Slovencev, zatiranje najbolj vernih, najzvestejših državljanov in kratenje naših narodnih pravic. Potem je dal besedo domačemu g. župniku, kateri nas je v kratkem govoru na izgledu goriških Slovencev navduševal za milo slovensčino. Glavna misel govora bila je: bodimo Slovenci v besedi in dejanju in zahtevajmo svoje pravice, posebno pa zahtevajmo slovensko šolo za čisto slovenske Medgorje. — Med govori so prepevali domači pevci mile slovenske pesmi iz „Pesmarice“, katero je izdala družba sv. Mohorja. Tudi težavnejše skladbe so prav lepo zapeli. Znajo moških zborov 40, mešanih kakih 15. Zelo dopadlo in novo nam je bilo, kar so nam pokazali domači g. župnik. Naenkrat se pogasijo vse luči v dvorani, in na beli steni se prikaže jasno razsvetljen okrog, kjer so bile videti šaljive in resne podobe, 12 različnih vojaških podob iz vojnega polja, par šaljivih, pa tudi 2 podobi iz Kristusovega trpljenja, kakor bi bilo vse živo. G. župnik so nam obljubili, pri drugi priložnosti še 48 raznih velikih mest in kakih 10 podob iz Kristusovega življenja pokazati. Tako lepo in veselo zborovanje, kakor letos, prej še nikoli ni bilo. Tudi veliko slovenskih bukvic razne vsebine se je razdelilo med zborovalce, kateri so se prav veseli razšli.

Iz St. Tomaža pri Čilbregu. (Požar.) V nedeljo dné 6. listopada večer ob 7. uri nastal je v Domačji vasi pri Lesjaku ogenj. Na kakšen način, se do sedaj ne vé. Zgorel je skedenj z žitom in krmo vred. Živino so rešili. Da se ogenj ni več razširil, zahvaliti se je ugodnemu vremenu. Kajti bilo je brez vetra in popoldan je nekoliko deževalo. Pa tudi požarna bramba je veliko pomagala, ter si prizadevala ogenj samo na skedenj omejiti. Prišli so gasilci iz St. Tomaža, St. Lovrenca in Škofjega dvora na pomoč. Hvala njim!

Iz Priblovasi. (Shod. — Razdelitev občine.) Naša podružnica sv. Cirila in Metoda je napravila dné 30. oktobra svoj letni občni zbor v Kazazah. Zbralo se je precejšnje število ljudstva. Več gostov je prišlo tudi iz Dobrlevasi in Lovank, kar je znamenje, da so tudi še tam možaki trdnega značaja in narodnega prepričanja. Pa tudi domačini so s svojo udeležbo potrdili, da se zanimajo za koristno, pravično stvar, kar se je pokazalo tudi pri pobiranju letnih doneskov. V odbor so bili voljeni: Pižovnik, načelnik; Peter, načelnikov namestnik; Kariž, blagajnik; Tratnik, blagajnikov namestnik; Štrunk, tajnik. Večkrat smo že slišali dobre nauke o šolah; pri nas je sedaj, da jih tudi porabimo in prosimo za slovensko šolo. — Veliko se govori med nami, da bi se imela naša vas in Kazaze ločiti od Dobrolovske občine. Naša dobra stvar bi seveda v takem slučaju nekoliko trpela, ker pri volitvah so, kakor znano, vedno odločili Poljanci. Hudo nam nagajajo naši nasprotniki. Ne bojimo se jih sicer, ali naveličali smo se jih pa že. Razen tega smo tudi gmotno udarjeni. Kar občina dela, je navadno le Dobrlovasi v korist; in ubožci, za katere mora sedaj občina plačevati okoli 1200 gld., prispadajo večinoma tudi le v Dobrolovas. Za nas bi bila taka razdelitev olajšava, katero nam gotovo vsak privoščiti, ki pozna naše razmere. Naše polje je bolj slabo, drugače smo pa tudi precej obloženi. — Govori se, da se hočejo tudi drugi „sosedji“ ločiti od Dobrlevasi. Naj bo tako ali tako, to mora biti naša skrb, da v zlasti pri volitvah pokažemo, da smo verni katoličani in zvesti Slovenci.

Iz Beljaka. (Znamke na korist družbe sv. Cirila in Metoda.) Zaveden Slovenec z obupanjem opazuje žalostne sadove naše ponemčevalne šole na Koroškem. Večina izšolanih nima veselja do slovenskega branja — slovenska knjiga jim je odtujena, — ker v višem razredu poučuje navadno trd Nemeč. Med seboj, starišem, znancem dopisujejo, če so sploh za to zmožni, nemški šoli odrasli večinoma nemško — seveda v nemščini, da se je Bog usmili, ker slovensko se niso toliko naučili, da bi se upali slovensko pisati. Ne le da taka šola ljudstvo ohranjuje v nevednosti, ker mu ne daje take podlage, da bi se moglo s pomočjo svojega rodnega jezika dalje olikati, ampak taka ponemčevalna šola pomenja za koroške Slovence

počasno, a gotovo narodno smrt. Tuj jezik, tuja pesem in šega ter verska mlačnost se širi po taki šoli, kakor kuga med slovensko ljudstvo. V naših neznosnih koroških razmerah nas navdaja z žarkom upanja samo še družba sv. Cirila in Metoda, ki je za obmejne Slovence neprecenljive vrednosti. Da nam pa bo družba sv. Cirila in Metoda res in še zanaprej rešiteljica narodne smrti, moramo jo na vse načine podpirati. Vsak naj dela po svojih močéh in naj pridobiva prepotrebni družbi nove prijatelje. Pred nekaj meseci je bilo v par listih brati, naj bi se na korist družbi sv. Cirila in Metoda nabirale obrabljene pismene znamke in koleki. Ta misel res ni tako malenkostna, kakor bi se komu dozdevalo. Če se prijatelji naše družbe takorekoč za kratek čas malo potrudijo in med znanci to blago, ki je prav po ceni, obilno nabirajo, utegne družba sv. Cirila in Metoda od znamk res kaj koristiti imeti. Opozarjam tu na društvo, da je Belgijska misijonska družba lani nabrala 35 milijonov znamk in za-nje sprejela 10.000 frankov, po našem 4750 gld. Tudi naši šolski družbi je nedavno nek gospod nabiralatelj že daroval 3 gld. 25 kr. kot znesek za nabrane znamke. V olajšavo pri razprodaji nasvetuje se nabiralcem to-le: Znamke od pisem, časopisov itd. se kar izrežejo, ako niso utisnjene; zalepke in dopisnice se naj po zmožnosti cele pošljejo; avstro-ogerske naj se ločijo od tujih znamk in se zvežejo po sto in sto. Tudi koleki se nabirajo. Gosp. Schwentner, knjigarnar na Dvornem trgu v Ljubljani je za družbo sv. Cirila in Metoda sprejel prodajo porabljenih znamk v zavrtkih. Nadalje še nabira znamke in koleke gosp. Borovšek v Ljubljani, gosposke ulice št. 6. II.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Cesar je potrdil postavbo, za preuredbo deželnozborskega reda na Kranjskem, kakor jo je sklenil kranjski deželni zbor v zadnjem zasedanju. Po tej postavi so tudi za kmetске občine vpeljane direktne volitve. Kdaj pridemo tako daleč na Koroškem? Pomisliti pač treba, da pri nas gospodujejo liberalni nacijonanci, ki so vedno nasprotni pravi koristi ljudstva. — Državno sodišče je izreklo, da je graško nadsodišče delalo zoper postavbo, ko je izključilo slovenske obravnave. Odločilo je, da se mora tudi slovensko obravnavati. — Tudi v ogerskem državnem zboru je pričela opozicija hudo obstrukcijo, ki zavlačuje razprave in dela ropot, kakor ona na Dunaju. V sled tega ni misliti na to, da bi se rešila avstro-ogerska pogodba ob pravem času. — Umrila je v Gmundenu nadvojvodinja Marija Antonija, velika vojvodinja toskanska.

Druge države. Policijsko vodstvo v Breslavi je vsem tam živečim avstrijskim Slovanom zapovedalo, da morajo v 14. dneh zapustiti prusko državo. Urok tega prognanstva ni znan. — Med Anglijo in Francosko je pretil nastati nevaren in usodepoln razpor zaradi postojanke Fašoda ob Nilu v Egiptu. Le treznosti francoskih državnikov se je zahvaliti, da je Francoska odjenjala od te postojanke in tako zabranila krvav razpor, ki bi v sedanjih časih utegnil imeti za vso Evropo usodne posledice.

Novičar.

Na Koroškem. („Naša straža.“) Dné 15. t. m. ob 6. uri zvečer se je vršil v „Kato-liškem domu“ v Ljubljani ustanovni zbor društva „Naša straža“, ki je za Slovence prevelikega pomena! Sešli so se tam zastopniki vseh naših dežel, prav lepo število jih je bilo. Mislili smo, da nas najde ta dan združene vse Slovence brez razlike strank, upali smo, da pojdejo na stražo za najdražje narodne svetinje vsi slovenski možje, — a varali smo se! Ustanovnega shoda se ni udeležil niti eden pristaš „Narodove“ stranke. Prežalostna je ta resnica, ker kaže, da je i v tej prevažni zadevi, ki zahteva združeno delo vseh strank, zmagalo na neki strani strankarstvo nad stvarjo! A kam pride narod naš po tej poti? — Shod, kate-terega sta se s Koroškega udeležila gg. Podgorc in Rozman, je potrdil predložena pravila in volil širši odbor, v katerem so s Koroškega gg.: Lamb. Einspieler, državni poslanec v Celovcu; Dr. Kraut, odvetnik v Celovcu; Jos. Rozman v Celovcu; Gr. Einspieler, deželni poslanec, Podkloštrum; Franc Grafenauer, deželni poslanec na Brdu; Fr. Muri, deželni poslanec na Jezerskem; Fr. Kobentar, župan v St. Jakobu, Mart. Štih, posestnik v St. Janžu; Jan. Šumah, župan v Sinči vasi; Fr. Kogelnik iz Podklanca. „Naša straža“ je ustanovljena, naj torej odločno stopi na stražo za narodove pravice, dokler ne bode — prepozno!

(Duhovske zadeve.) Na župnijo Inner-teuchen je prezentovan tamošnji provizor č. g. K. Kaponig. — V stalni pokoj je stopil č. g. Jos. Bergmeister, župnik na Golovici. — Č. g. dr. J. Quitt, prefekt v Marijanišču je imenovan

za učitelja krščanske arheologije in umetnosti v celovski bogoslovnici.

(Osebne novice.) V Borovlje pride za podučiteljico gđe. M. Ulrich, v Škocijan za podučitelja g. B. Hussak iz Tešina. Nadučitelj J. Janeš v Grebinju gre v stalni pokoj. — Gozdar J. Türk v Naborjetu je dobil srebrni zaslužni križec.

(Drobiž.) Skušnje za kovače bodo v Celovcu dné 22. decembra 1898. Prošnje je vložiti do 30. novembra pri deželni vladi. Prosilci morajo priložiti spričevala, da so se svojemu rokodelstvu prav priučili in da so služili najmanj tri leta kot kovaški pomočniki. — V Beljaku se je obesil sedlarski mojster L. iz neznanega uzroka. — Skladišče za poljske pridelke hočejo napraviti v Celovcu. — V Celovcu se je obesil 14letni trgovski pomočnik F. Gitzl. — Potom licitacije se bodo dné 24. novembra oddajala zidarska, tesarska in kovaška dela za popravo farne cerkve v Podgori.

Na Kranjskem. Občinski zastop metliški je podelil deželnemu predsedniku baronu Heinu častno meščanstvo za zasluge, ki si jih je pridobil za metliški okraj. — V Ljubljani se je izvolil poseben odbor, kateri je prevzel nalogo, da poskrbi onim Slovincem, ki se hočejo udeležiti ali obiskati pariško razstavo l. 1900, vse potrebno. Izvoljeni so: načelnik župan Hribar, načelnikov namestnik ces. svetnik Murnik, člani: kanonik Sušnik, notar Plantan in dr. Krisper. Priredi se skupen izlet Slovencev. Ker bo vožnja lahko plačevala v obrokih, je upati, da se tega izleta udeleži precej Slovencev.

Na Primorskem. V Trstu in po raznih krajih v Dalmaciji so se zopet občutili lahki potresi. — V Nabrežini se je ustanovil nov tamburški zbor z imenom „Národ“.

Po drugih deželah. Znani poslanec Wolf, ki se je lani dvojeboval s tedanjim ministerskim predsednikom Badenijem, se je 10. t. m. zopet enkrat dvojeboval s Poljakom Gniewozzem. Sekundanta (priče) Wolfova sta bila Sylvester in dr. Lemiš (!). Nevarno ranjen ni bil nobeden. — Listi poročajo, da je ruski car Nikolaj odredil, da se na njegove stroške popravijo vse poškodovane ali porušene cerkve v Tesaliji in Epiru. Za stradajoče ljudi pa je poslal 30.000 vreč moke. — V Parizu je policija prijela nekega Nikolaja Gurko-ta, ki je v hotelu v Nici napadel državnega svetnika kneza Palucova ter mu vzel 100.000 frankov. — Francozi nameravajo napraviti med Evropo in Afriko tunel pod morjem. — Na grajščinskem posestvu Marganovem so našli, kakor se poroča iz Varšave, dné 2. t. m. grajščaka Beranovega, njegovo ženo in štiri otroke, guvernanto in strežnico s prerezanimi vratovi ležati na tleh. Vsi so bili mrtvi. Hiša je bila oropana. Sumi se, da so to hudo-delstvo storili kmetje iz okolice.

Vabilo.

— Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico priredi svoj letni občni zbor v sredo dné 23. novembra v mali dvorani gostilne pri „Sand wirt“u v Celovcu s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav. 2. Poročilo odbora. 3. Volitev novega odbora. 4. Poučno predavanje: „Národní boji“. Govori g. Val. Podgorc. 5. „O potovanju po Laškem“. Poroča g. Jos. Hribar. 6. Prosta zabava s petjem. — K prav obilni udeležbi vabi vse celovske rodoljube, kakor tudi rojake iz okolice in drugih krajev odbor.

Naznanila.

Velika kmetija se prodá

v Dholiški župniji. Ime prodajalca pové g. Gabrijel Ulbing, krémar na Dholici, pošta Poreče (Pörtschach) na Koroškem.

Dimničarskega učenca

sprejme takoj **Terezija Hattenberger**, dimničarjeva vdova v Pliberku (Bleiburg) na Koroškem.

Velika zaloga
kovanih železnih cevij za vodovode
po tovarniških cenah pri
Konradu Proschu v Celovcu,
tovarna za kmetijske stroje.

EMIL MEHLHOFER,

pasarski mojster

Celovec, stolne ulice št. 3,

se zahvaljuje p. i. č. duhovščini za dosedanje zaupanje ter se priporoča za nadaljna naročila.

Dr. Alojzij Kraut,

odvetnik v Celovcu,
na benediktinskem trgu št. 4., I. nadstropje.

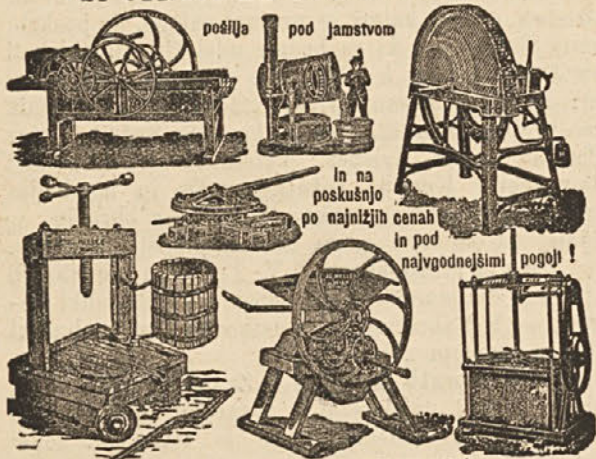
Uradne ure so od 1/2 9. do 12. ure zjutraj
in od 3. do 6. ure popoldne.

Ob nedeljah je pisarna zaprta.

Kajža

v dobrem stanu in na lepem kraju, ki ima 5 oralov polja, 9 1/2 oralov dobro zaraščenega gozda, 1 oral travnika in lep vrt, se dá v najem ali se (zaradi starosti posestnika) tudi prodá. Več se izvé pri Jakob Hafner-ju p. d. pri Šumiju hiš. št. 45. v Svetni vasi, pošta Podgoro (Unterbergen) na Koroškem.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surove ali priprave, za vsakovrstne stroje.
Bogato ilustrovani 192 strani obsežni cenik v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

IG. HELLER, DUNAJ

PRATERSTRASSE 21 49.

Preprodajatelj se iščeja.

Pozor!

Novi, fini, dobri

SVINČNIKI

„Družbe sv. Cirila in Metoda.“

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične naše družbe — mora biti najboljša kakovosti, da se obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privolenjem slavnega vodstva nove, fine svinčnike v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, izdelane od prve svetovne firme te stroke: L. C. Hardtmuth na Dunaju.

Da se udomačijo ti novi, edino dobri svinčniki v vsaki narodni hiši, po pisarnah in šolah, in da se moje dobro blagó ne zamenja s kakimi slabimi izdelki, izdanimi na ime družbe, zato

zahtevajte, kupujte in v lastno korist rabite le svinčnike, ki imajo poleg družbinega imena utisnjeno tudi tovarniško znamko

L. C. Hardtmuth.

Moje blago je prima-blago. Le k prima-blagu pritisne firma L. C. Hardtmuth svojo znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4 in 7 kr. kos; v dvanajstih cenah, prekupovalcem rabat. Zalaga in prodaja

Ivan Bonač

trgovina s papirjem in šolskimi potrebščinami v Ljubljani. Založnik priznana najlepših slovenskih razglednih dopisnic v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s podobo nje prvomestnika veleč. gosp. Tomo Zupana.

Cena za kos 5 kr., 100 kosov 4 gl. franko.

Priporočilo.

Podpisani se uljudno priporoča slavnim cerkvenim predstojništvom in prečastiti duhovščini za izdelovanje novih in popravljanje starih cerkvenih orgelj, in zagotavlja, da bode vsako delo v tej stroki izvrševal vestno in točno.

Peter Anderjaš,

izdelovatelj orgelj v Lipi
(pošta Vrba) na Koroškem.

Andrej Grohar,

črevljar v Celovcu, Fröhlichove ulice št. 10., rodom Slovenec s Tolminskega, se priporoča svojim rojakom, kakor tudi čast. duhovščini v izdelovanje vseh vrst elegantnih in trpežnih črevljev.

Janez Schindler

c. kr.

imejitelj privilegija
Dunaj, III. Erdbergstrasse šte. 12.

pošilja zastoj in franko

cenike v slovenskem jeziku

z več kakor 300 podobami o vseh vrstah

strojev in potrebščin za gospodarje itd. itd.

!Cene nižje kakor povsod drugod!

Pošilja tudi na poskušnjo.

Jamči za dobro postrežbo.

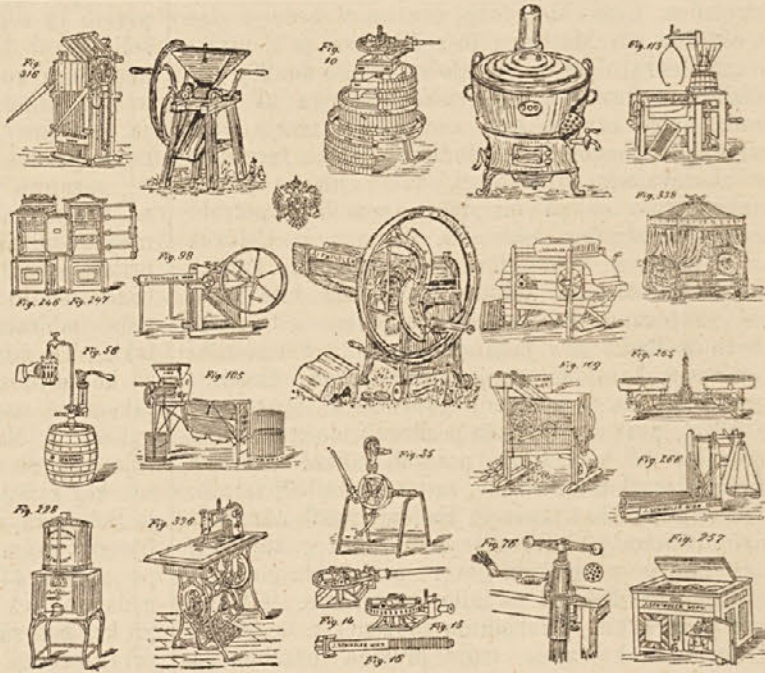
Dopisuje slovensko.

Išče spodobne, krščanske agente.

Obrača se naj naravnost na

Janeza Schindlerja,

Dunaj III/1. Erdbergstrasse šte. 12.

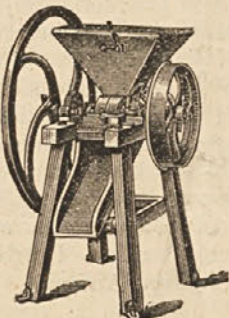
Slovinci in Slovenke!

Prava kava družbe sv. Cirila in Metoda, katero dobite v vsaki prodajalnici, daje najboljši okus in lepo barvo črni ali mlečni kavi, ako jo k isti rabite.

Zahtevajte torej le povsod to izborna domačo kavo.

Glavni zalagatelj: Ivan Jebačin, Ljubljana.

Najnovejši stroji za prirejanje krme.

Rezalnica za rezanico in krmo; rezalnica za repo in krompir (repico); mlini za robkanje in mečkanje; parnice za živinsko krmo, premakljive kotlaste štedilne peči z emailiranimi in neemailiranimi vložnimi kotli, stoječe ali premakljive, za kuhanje in parenje živinske krme, repice za mnoge gospodarske namene itd., nadalje:

== robkalnice za koruzo, == čistilnice za žito, == čistilne stroje trijerje, == stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe ali na kolesih, izdeluje v priznani izvrstni sestavi

P. H. MAYFARTH in sođr.

C. kr. izklj. priv. tovarna za kmetijske stroje, livarne in fužine na par, na Dunaju, II. Taborstrasse 76.

Odklikovana z čez 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnam.

Ilustrovani ceniki in mnoga priznalna pisma zastoj. — Zastopniki in prekupci se sprejmejo.

Na Najvišje povelje Nj. c. kr. apost. Veličanstva.

XXXII. c. kr. državna loterija.

Za zasebne dobrodelne namene tužanske državne polovice.

Le-ta denarna loterija — edina v Avstriji postavno dovoljena — ima 12034 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 401.800 kron.

Glavni dobitek je:

200.000 kron.

Za izplačanje dobitkov jamčujejo dohodki c. kr. loterije.

Žrebanje je nepreklicno dne 15. decembra 1898. l.

Edna srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo v oddelku za državne loterije na Dunaju I., Riemergasse 7, v loterijskih nabiralnicah, tobakarnah, pri davčnih, poštah, brzozajavnih in železniških uradih, in menjalnicah itd. Načrti za žrebanje za kupovalce srečk zastoj.

Srečke se dopošiljajo poštine prosto.

C. kr. ravnateljstvo za loterijske dohodke.

Oddelk za državne loterije.

NAZNANILO.

Podpisana vdova po nedavno umrlem črevljarskem mojstru g. J. Korenjak-u dovoljuje si p. t. odjemalce zahvaljevati za blagotno zaupanje, katero so v tako obilni meri skazovali pokojnemu možu, ter ob jednem prosi, da isto zaupanje dobrohotno skazujejo tudi črevljarski obrti, katero ona nadaljuje.

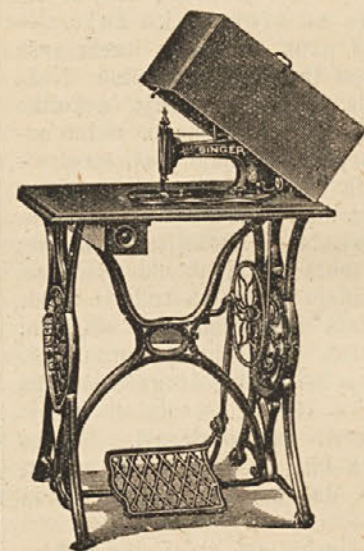
Z zagotovitvijo strogo poštene postrežbe znamenjuje s spoštovanjem

Terezija Korenjak.

Celovec, Fröhlichgasse št. 32.

Matija Planko

v Celovcu, Burggasse št. 12.

priporoča svojo veliko zalogo

šivalnih strojev

najboljših vrst črevljarskem, krojačem in šiviljam po najnižjih cenah ter je prodaja tudi na obroke. — Dalje ima v zalogi vedno na izbiro

železne blagajnice raznih velikostij, varne proti ognju in tatovom. — V svoji delavnici popravlja po nizki ceni vsakovrstne šivalne stroje in kolesa.

Cerkvene orglje!

za vsaj tri metre visok kor, ima po dogovoru na prodaj

Franjo Grafenauer,

orgljar na Brdu. Pošta Šmohor (Hermagor) na Koroškem.

Hiša,

v kateri se nahaja stara in vedno dobro obiskana gostilna s pekarijo, se zaradi smrti gospodarja takoj prodá. Naslov posestnice se izvé pri upravništvu „Mira“ v Celovcu.